

[1990 ஆகஸ்ட் 23]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2 மற்றும் இணைப்புப் பட்டியல் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1. முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதி ஒதுக்க (எண். 4) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 42/1990) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஆ) சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1990.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு\* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 40/1990) ஆய்வுக்கு எடுத்து கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதில் விவாதிப்பவர் இருவர். திரு. வல்லரசு, ஐந்து மணித்துளிகள்.

திரு. பி. என். வல்லரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துகின்ற இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தில் நான் பங்குகொள்வதில் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இன்று அரசு உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆனாலும் சரி, பொது நிறுவனங்களில் பணியாற்றுகின்றவர்கள் ஆனாலும் சரி

\*21-8-1990 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

1990 ஆகஸ்ட் 23]

[திரு. பி. என். வல்லரசு]

அத்தனை பேரும் இன்றைய தினம் தங்களுடைய சம்பள உயர்வைப் பற்றி கோரிக்கை விடுத்துக் கொண்டு இருக்கிற இந்த நேரத்தில் மக்கள் பிரதிநிதியாக அரசு ஊழியர்களுக்கு எல்லாம் தொண்டாற்றுகின்ற பிரதிநிதியாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தமிழக முதல்வர், டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்று இந்த முறை சம்பளம் இங்கே உயர்த்தி இருப்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன். அதே முறையில் இன்று ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை எழுந்து இருக்கிறது. சட்டமன்றத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள் சட்டமன்றத்திற்கே வராமல் சட்டமன்ற வளாகத்தில் கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டுச் செல்வார்களேயானால் இந்த நிலை தொடர்ந்து நீடிக்குமேயானால் சட்டமன்றத்தினுடைய நிலை என்ன என்பதை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் மூலம் நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன். ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் தொடர்ந்து.....

திரு. குமரி அனந்தன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்தச் செய்தி என்பது தேவையில்லாதது; தொடர்புடைய செய்திகளை மட்டும் சொல்லிவிட்டுப் போவது நல்லது. அதை நான் ஆலோசனையாகச் சொல்ல முடியாது; இருந்தாலும் என்னுடைய கருத்தை வெளியிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, வேலை செய்யாமல் கூலி பெறுவது எவ்வளவு நியாயம் இல்லையோ அதைப்போல் இந்த மன்றத்திற்கு வந்து மக்களுக்காக வாதிடாமல் வராண்டாவில் கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டுச் சம்பளம் வாங்குவது தவறு என்று உறுப்பினர்கருத்து.

திரு. குமரி அனந்தன் : இங்கே வந்தும் கூட சில பேர் பேசாமலேயே இருப்பார்கள். அவர்கள் வேலை செய்ததாகப் பொருளா?

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : இங்கே வந்து உட்கார்ந்து மன்றத்துக்குக் கௌரவம் அளிக்க வேண்டும், வாத்திற்குப் பெருமை சேர்க்க வேண்டும் என்று உட்கார்ந்து இருக்கிறார்களே அதுவே அவர்கள் இந்த மன்றத்திற்குக் காட்டுகிற மரியாதை அல்லவா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இன்னொன்று நான் காங்கிரஸ் கட்சித் துணைத் தலைவருக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவர் பேசவேண்டுமென்றாலும் இங்கே 'கோரம்' இருக்க வேண்டும். எல்லோரும் வந்து உட்கார்ந்து



[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 ஆகஸ்ட் 23]

தால் தான் பேச முடியும். சில பேர் வராமல் இருந்து விட்டார்கள் என்றால் நாமே பேச முடியாமல் போய்விடும். எனவே வருவதே கூட இந்த அவைக்குச் செய்கிற உதவி தான்.

திரு. பி. என். வல்லரசு : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மக்களுடைய பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு சட்டமன்றத்திற்கு வருபவர்கள் அங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக மக்களுடைய பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்வார்கள் என்றுதான் அவர்களை அனுப்பி வைக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு மாறுபட்ட நிலையில் தொடர்ந்து வளாகத்தில் கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு சம்பளத்தை மட்டும் பெற்றுக் கொள்கிறோம் என்ற ஒரு நிலை நீடிக்குமேயானால் இதற்கு தமிழக முதல்வர் அவர்களும், சட்டப்பேரவைத் தலைவரவர்களும் ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும்; மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவந்து இதற்கு ஒரு நிலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

11-00 மணி

திரு. எஸ். ஆர். : பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டமுன்வடிவின் மீது ஒரே ஒரு கருத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குச் சில சலுகைகள் சில வசதிகள் வழங்கப்படுகின்றன. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குள்ளே மருத்துவ வசதிகள் கிடைக்குமோ அதே மருத்துவ வசதிகள் 'மிசா' கைதிகளாக இருந்த அனைவருக்கும் வழங்க வேண்டும் என்று ஒரு அரசாணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக ஒரு பழைய பத்திரிகையாளர்—பெயரை சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்—திரு. சம்பந்தம் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு அந்த அரசாணை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே தவறு சொல்லவில்லை. அவருக்கு நிச்சயமாக மருத்துவ வசதியைத் தரலாம். மிசா கைதிகளாக அரசியல்வாதிகள், பத்திரிகையாளர்கள் மட்டும் சிறையில் இருந்ததில்லை. விபச்சாரத்தில் ஈடுபட்டவர்கள், கள்ளக்கடத்தலில் ஈடுபட்டவர்கள், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சியவர்கள் ஆகியவர்கள் எல்லாம் மிசா கைதிகளாக இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை சேர்ந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் முதல்வர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். It is a discrepancy நிச்சயமாக இதை மாற்றவேண்டும். அரசியல்வாதிகளுக்கும், பொது வாழ்க்கையில் தொடர்பு உடையவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 ஆகஸ்டு 23]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தியாகிகள் மானியம், மொழிக் காவலர்கள் மானியம் என்று வழங்கப்படுகிறது. அவர்கள் இரண்டு, மூன்று மாத காலம் சிறையிலே இருந்தார்கள் என்பதற்கான சான்று காட்ட வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்காக, இரண்டு, மூன்று மாதம் சிறையிலே இருந்தேன் என்று சாராயக் கைதிகள் கூட அந்தத் தியாகிகள் மானியத்தை எப்படிப் பெற்றுவிட முடியாதோ அதைப் போலவே தான் இந்த 'மிசா' கைதிகளும், அரசியல்வாதிகள் அல்லாதவர்கள் நிச்சயமாக இதைப் பெற்றுவிட முடியாது என்பதை நான் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : விளக்கத்திற்கு நன்றி. அந்தத் தவறு இழைத்துவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். முன்னாள் எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கும், எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு என்ன மருத்துவ வசதி வழங்கப்படுகிறதோ அதே வசதி வழங்க வேண்டும். எம்.எல்.ஏ. க்களைவிட முன்னாள் எம்.எல்.ஏ. க்களுக்குத்தான் அது மிகவும் அவசியம் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சிரமப்படுகிறார்கள். வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கே கஷ்டப்படுகிறவர்கள் நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள்.

தியாகிகளுக்கு எப்படி பஸ் பாஸ் வசதி கொடுத்திருக்கிறோமோ அதே போல முன்னாள் எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கும் பஸ் பாஸ் வசதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்னாள் எம்.எல்.ஏ. க்கள் சில பேரை எனக்குத் தெரியும். குறிப்பாக ஆதி திராவிடர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எவ்வளவு சிரமத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். திரு. எஸ்.ஆர். ஆறுமுகம் 1952 முதல் 1957 வரை உறுப்பினராக இருந்தவர். 1957 முதல் 1962 வரை மக்களவை உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறார். நாமக்கல் தொகுதியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர். அவருடைய குடும்பம் பெரிய குடும்பம் அவர் ஆதிதிராவிட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர். இரண்டு பென்ஷன்களை வாங்கக் கூடாது என்று இருப்பதால் தமிழ்நாடு பென்ஷனைப் பெற முடியவில்லை. அவருடைய குடும்பம் பெரிய குடும்பம், வயதான காலத்தில் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். ஆகவே எப்படியாவது சட்டத்தைத் திருத்தி, எம்.பி. பென்ஷன் கிடைத்தாலும் எம்.எல்.ஏ. பென்ஷனும் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். நேற்று திரு. விஜயராகவன் அவர்கள் சொன்ன நல்ல கருத்தைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அவர் சொன்ன கருத்து—மராட்டிய மாநிலத்தில் எம்.எல்.ஏ. தொகுதி ஒவ்வொன்றுக்கும் குறைந்த பட்சம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 21 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு



[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்ரமணியன்]

[1990 ஆகஸ்ட் 23]

எம்.எல்.ஏ.-க்கள் இஷ்டப்படி திட்டப் பணிகளை மேற்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இதைப் பரிசீலித்து முதல்வர் அவர்கள் ஒரு நல்ல முடிவை அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள சலுகைகளுக்காக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு, இன்றைக்கு இருக்கின்ற சூழ்நிலையில், ஒரு ஊராட்சி மன்றத் தலைவருக்கு உள்ள நேரடி அதிகாரம் கூட கிடையாது. ஊராட்சி மன்றத் தலைவர், பெருந்தலைவர், முனிசிபல் சேர்மென் ஆகியவர்களுக்கு அங்கேயுள்ள அதிகாரத்தை மேற்பார்வையிடும் அதிகாரம் நேரிடையாகக் கிடையாது. ஆனால் அவர்களைவிட அதிகமாகச் செலவழிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. உதாரணமாக டெலிபோன் பில் தாங்கமுடியாமல் இருக்கிறது. அதை இன்னும் உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-05 மணி.

இன்னமொன்று, இந்த வருகைப் பதிவேடு என்ற முறையை மாற்ற வேண்டும். அதற்கேற்ற முறையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். சட்டசபைக்கு வருகிற எம்.எல்.ஏ.க்கள், ஹாஸ்டலுக்கு மாத்திரம் வருகிற எம்.எல்.ஏ.க்கள் வறாண்டா எம்.எல்.ஏ.-க்கள் என்று மூன்று வகையாக இருக்கிறார்கள். யாராக இருந்தாலும் அவருடைய இருக்கையில் வந்து கையெழுத்து போடக்கூடிய வகையிலே ஒரு 'பெர்மனென்ட்' அட்டென்டன்ஸ் ரெஜிஸ்டர் ஒவ்வொரு எம். எல். ஏ.க்கும் தனியாக சிறிய டைரி மாதிரி போட்டு, அன்றாடம் சட்டமன்ற செயலாளர் அதைச் சரிபார்க்கக் கூடிய முறையை உருவாக்கினால் நிச்சயமாக அவர்கள் உள்ளே வருவார்கள். ஏதோ சட்டசபைக்கு வருவது, வராண்டாவில் இருந்து கையெழுத்து போடுவது — அதுவும் வரும்போது கூட பெரிய மிலிட்டரி பிரிகேடியர் வருகிற மாதிரி — ஐந்தாறு வண்டிகளில் ரவுடிகளை ஏற்றிக்கொண்டு வருவது என்றால் இதெல்லாம் சட்டசபையை அவமானப்படுத்துகிற முறை. உள்ளே வந்தால் மட்டும் என்ன பயன், எல்லோரும் பேச முடியுமா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் கூடக் கேட்டார். உள்ளே வந்து பேசுவது மாத்திரமல்ல, உள்ளே சட்ட மன்றத்தில் அமர்வது, விவாதங்களைக் கவனிப்பது அதன்மூலம் பயிற்சி பெறுவது, வாய்ப்பு ஏற்படும் போது பேசுவது என்று இங்கே பல கடமைகள் இருக்கின்றன. ஏறத்தாழ

1990 ஆகஸ்ட் 23]

[திரு. பெ. சீனிவாசன்]

இரண்டு லட்சம் வாக்காளர்கள் இங்கே நம்மை அனுப்பியது வரண்டா வரைக்கும் வருவதற்கு அல்ல. உள்ளே வர வேண்டும், சட்டசபை விவாதத்தில் பேச வேண்டும்....

திரு. குமரி அனந்தன் : தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும். சொல்வதற்கு அவருக்கு முழு உரிமை உண்டு. இருந்தாலும் கட்சித் தொண்டர்களை ரவுடிகள் என்று அழைத்த சொல் இங்கே பொருத்தம் தானா என்று மட்டும் கேட்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, கட்சித் தொண்டர்களை ரவுடிகள் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். நானே ஒரு கட்சியின் தொண்டன். ஆனால் ரவுடிகளைக் கட்சியில் சேர்த்து அவர்களைத் தொண்டர்கள் என்று ரூனஸ்நானம் கொடுப்பது பொருத்தமல்ல. இந்த விவாதத்திற்கு சம்பந்தம் இல்லாவிட்டாலும் கூட நீங்களே விருதுநகருக்கு வந்தீர்களானால் அந்த நிலைமையை நான் உங்களுக்குத் தெளிவாக்க முடியும். நீங்கள் குறிப்பிடுகிற நபருக்கு என்ன தொழில், இருக்கிற வசதி என்ன....

திரு. குமரி அனந்தன் : தலைவர் அவர்களே, சொல்வதாக இருந்தால் நான் சீனிவாசன் அவர்கள் இருக்கிற இடத்திலும் எப்படிப்பட்ட ரவுடிகள் இருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லத் தொடங்குவேன். இப்படி ஒவ்வொன்றும் தேவையில்லாமல் போய்க் கொண்டிருக்கும்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, I regret very much. மரியாதைக்குரிய, கண்ணியம் மிக்க வார்த்தைகளை எப்போதும் அளந்து பேசுகிற திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுப்பது எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது.

திரு. குமரி அனந்தன் : தலைவர் அவர்களே, அதை நீதி மன்றம் முடிவு செய்யட்டும். கொலை செய்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் குற்றவாளி தான், இல்லையென்று சொல்லவில்லை. நீதிமன்றம் முடிவு செய்யட்டும். அதற்குப் பதிலாக இங்கே நாம் சாட்சியத்தை சொல்லிக் கொண்டிருக்க வேண்டாம் என்பது தான் என்னுடைய நோக்கமே தவிர வேறு எதுவுமில்லை. நீங்கள் சொன்ன பாராட்டு வார்த்தைகளுக்கு நன்றி. அதிலேயிருந்து நான் மீறவே மாட்டேன். நமுவ மாட்டேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய சட்ட மன்றத்திலே கடந்த காலத்தில் மிக மரியாதைக்குரிய பெரிய அறிஞர்கள் எல்லாம் இருந்திருக்கிறார்கள். இராஜாஜி, பேரறிஞர் அண்ணா, பி. ஆ., மணலி கந்தசாமி, ஜீவானந்தம் போன்ற பெரிய பெரிய தலைவர்கள் இந்திய சரித்திரத்தில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை வரலாறாகப் பொறித்தவர்கள் இங்கே சேயிருக்கிறார்கள். இங்கே வந்து உள்ளே சும்மா உட்கார்ந்



[திரு. பெ.சீனிவாசன்]

[1990 ஆகஸ்ட் 23]

தால் போதும். பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் தியாகத்தை வாழ்க்கையாகக் கொண்டவர். அவர் முதலமைச்சராக இருந்த போது இங்கே அதிகமாகப் பேசிய தில்லை. ஆனால் தவறாமல் சட்டமன்றத்தில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பார். சில நேரங்களில் உட்கார்ந்த படியே 'ஆப் தி ரெக்கார்டு' என்ற வகையில் சில கமென்ட்ஸ் அடிக்கும்போது சபையே 'கொல்' என்று சிரிக்கும். அந்த அளவிற்கு அவர் பொறுப்போடு இங்கே இருந்தார்.

ஆகவே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர், ஆளுங்கட்சித் தலைவர் என்றால், முதலமைச்சர் என்றால் இரண்டு பேரும் ஒன்று தான். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வரக்கூடாது என்பதல்ல. இது ஒரு விசித்திரமான ஜனநாயகம். பத்தாண்டு காலம் தமிழ் நாட்டைப் பிடித்தது ஒரு அமாவாசை காலம். அந்த அமாவாசை காலத்தினுடைய பின் விளைவுகளை நாம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, வந்து பேசலாம். இன்று நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அருமையான வாதத் திறமையுள்ளவர் என்பதை அனைவரும் ஒப்புக் கொள்வோம். வார்த்தைகளில் அவர் விளையாடுகிற அந்த அற்புதத்தை நம்முடைய நாடும், தமிழ் றிந்த அத்தனைபேரும் பாராட்டுகிறார்கள்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, 1984-ஆம் ஆண்டு வரையில் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கும் போது இங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு துர்பாக்கியவசமாக இறைவன் அவரை பேசுவதற்கு வழியில்லாமல் செய்து விட்டார் என்பதால் பேசவில்லை. ஆகவே, அதைப் பெரிதுபடுத்த வேண்டாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நேற்றுதான் பாண்டியன் அவர்கள் கருப்புச் சட்டையின் மகிமையைச் சொன்னார்கள். இன்று இறைவனை அழைக்கிறார்கள். இது வேறு கருப்புச் சட்டையா (சிரிப்பு).

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, அணிந்து இருக்கக்கூடிய கருப்புச் சட்டை நாட்டில் வெளியே நடைபெறக்கூடிய பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள், சட்டமன்றத்தின் உள்ளே நடைபெறக்கூடிய பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளுக்காகத் தான். அதற்காகத் தான் இதை நான் அணிந்திருக்கிறேனெயொழிய வேறு எதற்கும் அல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு.கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, இந்த அவை தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது நாடு தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, இறைவனுக்கும் இந்த கருப்புச் சட்டைக்கும் சம்பந்தம் உண்டா, இல்லையா? (சிரிப்பு)

1990 ஆகஸ்ட் 23]

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே இன்றைக்கு னுடைய பணியைச் செய்யக் கூடியவர்கள் இந்தக் கலர் சட்டை போட்டிருக்கிறார்கள் கருப்புச் சட்டை போட்டிருக்கிறார்கள். எல்லா மதித்திலும் இதை போட்டிருக்கிறார்கள், இந்தச் சட்டைக்கு ஒரு தனி மரியாதை உண்டு. இங்கேயும் கருப்புச் சட்டை இருந்தால்தான் பேசுவதற்கு ஒரு வேகம் வரும் வக்கீல் மாதிரி. கோர்ட்டுக்குப் போகும்போது ஏன் கருப்பு கோர்ட்டைக் கிறோம். வேறு கலர் போடவில்லை. ஆகவே புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் 1984 வரை பேசியிருக்கிறார்கள். வந்திருக்கிறார்கள். 1984-க்குப் பிறகு நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதை மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

11-10 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். இங்கே பேசவில்லை என்றே சொல்லவில்லை. சொல்லாத ஒன்றுக்கு வாதம் தேவை இல்லை

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: 10 ஆண்டுக் காலம் அமாவாசை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அது தவறு. (குறுக்கீடு.) இல்லை, இல்லை. அந்த மாதிரி வார்த்தையைச் சொல்லியிருக்கக் கூடாது. 10 ஆண்டுக் காலத்தில் இந்த நாட்டில் மக்கள் வாழவில்லையா? 10 ஆண்டுக் காலத்தில் பஸ்கள் ஓட வில்லையா? (குறுக்கீடு.) 10 ஆண்டுக் காலத்தில் மக்கள் வாழவில்லையா? 10 ஆண்டுக்காலத்தில் பள்ளிக் கூடங்கள் இல்லையா? 10 ஆண்டுக் காலத்தில், ஆஸ்பத்திரிகள் இல்லையா? 10 ஆண்டுக் காலத்தில் போக்குவரத்து இல்லையா? 10 ஆண்டுக் காலத்தில் மக்கள் நிம்மதியாக வாழ வில்லையா? 10 ஆண்டுக் காலம் ஆட்சி இருந்தது. 10 ஆண்டுக் காலத்தில் எந்த அதிகாரிகள் இருந்தார்களோ. அதே அதிகாரிகள்தான் இன்றைக்கும் இருக்கிறார்கள். 10 ஆண்டுக் காலத்தில் எந்த எம்.எல்.ஏக்கள் இருந்தார்களோ, அதே எம். எல். ஏக்கள் தான் இன்றைக்கும் இருக்கிறார்கள். 10 ஆண்டுக் காலத்தில் எத்தனை கட்சிகள் இருந்ததோ, அதே கட்சிகள் தான் இன்றைக்கும் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். தான் இல்லை.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: துணைத் தலைவர் அவர்கள், நான் சொல்ல வந்த ஒரு கருத்தை திரு. பாண்டியன் அவர்கள் எங்கேயோ இழுத்துச் சென்றுவிட்டார்கள். எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் அவ்வளவு உடல் நலிவோடு இருந்தபோதுகூட இந்த அசெம்பிளிக்கு வந்தார்கள். எனக்கு ஒரு நல்ல பாயிண்டை எடுத்துக் கொடுத்தார்கள். ஆகவே இன்றைக்கு எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய சீடர்கள் வெளிநடப்பு செய்வதற்கென்றே சட்ட சபைக்கு வருகிறார்கள். ஆகவே வெளிநடப்பு செய்தால் குறைந்த அளவு அந்த டி.ஏ.-வையாவது நீங்கள் கட் செய்ய வேண்டும்.



[1990 ஆகஸ்ட் 23]

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அது நடப்பது அரசியல். நான் கூட சில நண்பர்களிடத்திலே கேட்டேன், 'எம். ஜி. ஆர். அவர்களுடைய ஆட்சியைக் கொண்டு வருவோம் என்று இரண்டு பேரும் சொல்கிறீர்கள், எப்படிப்பா கொண்டுவரப் போகிறது' என்று. ஒரு ஆளும் கட்சியை எதிர்க்கவேண்டும் அல்லவா? முதலமைச்சர் அவர்கள் தவறாக நினைக்கக்கூடாது. 29 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏன் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொடுக்கவில்லை, ஆட்சி மீது. 24 பேர்கள் இருந்தால் போதுமல்லவா? இப்படி இருந்தால் எப்படி எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சி வரும்? அதனால் இரண்டு பேரும் எம்.ஜி.ஆர். பெயரைச் சொல்லி வியாபாரம் பண்ணப் பார்க்கிறார்கள். (சிரிப்பு)

திரு. பெ. சீனிவாசன் : நன்றி. ஆக, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே வந்து தங்களுடைய பணியை ஆற்றவேண்டிய முறையிலே ஆற்ற வேண்டும். வெளியே ஏராளமான வேலைகள் இருந்தாலும் கூட, சட்டசபை கூடுகின்ற அந்த நாட்களில் இங்கே அமைச்சர்கள் அறிகின்ற வகையில், நம்முடைய கருத்துக்களைப் பற்றி, நாட்டு நிலவரத்தைப் பற்றிப் பேசவேண்டுமே தவிர, இப்படி வெளிநடப்புச் செய்வதையே ஒரு முறையாக வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. இதற்கு விதிமுறைகளை நீங்கள் தயவு செய்து திருத்த வேண்டும் என்று நான் இங்கே பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, எல்லா எம். எல். ஏ. க்களுக்கும் பொதுவான ஒரு கோரிக்கை, ஒரு உதவியாளர் வேண்டும் என்பது. எங்களுக்கு மிகுந்த சிரமமாக இருக்கிறது. நாங்களே எழுதி, எழுதி கை விரல்கள் எல்லாம் தேய்ந்து போகக் கூடிய நிலைமை. ஆகவே மிகக் குறைந்த அளவு இந்த மக்கள் நலப் பணியாளர்களிலிருந்தாவது ஒவ்வொரு சட்ட மன்ற உறுப்பினருக்கும் ஒரு உதவியாளரை வைத்துக் கொள்ளக் கூடிய உரிமையை முதலமைச்சர் அவர்கள் வழங்க வேண்டும். தொகுதியிலே போகும்போது இது எங்களுக்கு அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் உதவியாளரைக் கேட்கிறார்களே, அது ஆண் உதவியாளரா, அல்லது பெண் உதவியாளரா, யார் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள்? (சிரிப்பு)

திரு. பெ. சீனிவாசன் : பெரியவர் தீட்சிதருடைய சுவைக் கேற்ற வகையிலே வைத்துக் கொள்ளலாம். (சிரிப்பு) எனக்கு ஆண் உதவியாளரே போதும். ஏன் என்றால், பெண் உதவியாளரை வைத்துக் கொண்டு, அது உதவி என்பது பின்னாலே உபத்திரவமாகவே மாறிவிடும். ஆகவே அந்த மக்கள் நலப் பணியாளர்களிலிருந்தாவது எங்களுக்குப் பொருத்தமான உதவி

1990 ஆகஸ்ட் 23] [திரு. பெ. சீனிவாசன்]

யாளர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கிற ஒரு உரிமையை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் வழங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த சம்பள உயர்வுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில் விலைவாசி உயர்வையும் கொஞ்சம் கருத்திலே கொண்டு, வருங்காலத்திலே இதைப் போல இன்னும் கொஞ்சம் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொண்டு, விடை பெறுகின்றேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ஆர். கிங்காரம்: பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேசன். மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அங்கே இருக்கக் கூடாது, இங்கே வந்து பணியாற்ற வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மகிழ்ச்சி. ஆனால் நான்கு நாட்களாக பல ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களை கொடுத்திருக்கிறேன். ஒன்று கூட எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கேட்டேன். கிடைக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு சந்தர்ப்பத்தை இந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் பெற்றிருக்கிறாரே, இதையெல்லாம் நீங்கள் ஆமோதிக்கிறீர்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதைப்பற்றி எல்லாம் என்னுடைய அறையிலே வந்து பேச வேண்டும், உட்காருங்கள்.

திரு. கே. ரமணி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சம்பள பில் சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில், சம்பளங்களைக் கூட்டச் சொல்லி, நாங்கள் கேட்கவில்லை. நாங்கள் கேட்பது எல்லாம், தொகுதிகளிலே வேலை செய்வதற்கு சில வசதிகளை உண்மையாகவே அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவேண்டியது அவசியம். மத்திய அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட சில வசதிகளை பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்குச் செய்து கொடுத்திருப்பதை நமது அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்து, இங்கேயிருக்கிற நிலைமைக்கு ஆவன செய்வது நல்லது.

11-15 மணி

அதில் முதல் கடமையாக ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் அந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் செயல்படுவதற்கான ஒரு சிறிய காரியாலயத்தை அரசாங்கம் அமைத்துத் தர வேண்டும். அவரவர்களுடைய கட்சிக் காரியாலயத்திலே வைத்து ஒரு சட்டமன்ற தொகுதியிலுள்ள எல்லா கட்சிகளையும் சேர்ந்த, பொதுமக்களுடைய காரியங்களைச் செய்வது என்பது சரியானதல்ல. அது



[திரு. கே. ரமணி]

[1990 ஆகஸ்ட் 23]

கஷ்டத்தை உண்டாக்குகிறது. ஆகவே ஒரு சிறு காரியாலயத்தை அரசாங்கம் அமைத்துத் தர வேண்டும். எந்த எம். எல்.ஏ. மாறினாலும் அந்தக் காரியாலயம் தொடர்ந்து இருக்கும். சந்நியாசி சத்திரத்திலே வந்து தங்கி விட்டுப் போவார், சத்திரம் தொடர்ந்து இருக்கும். எம்.எல்.ஏ. சந்நியாசி அல்ல. ஒரு உதாரணத்திற்காகச் சொன்னேன். ஆகவே ஒரு காரியாலயத்தை அமைத்துத் தரவேண்டும்.

இரண்டாவது, எழுத்து வேலைகள் ஏராளமாக வருகிறது. அதற்குக் காரணம் எம்.எல்.ஏ. க்கள் மட்டும் அல்ல. இன்றைக்கு சமூகத்தில் இருக்கும்படியான பெரிய நெருக்கடியினுடைய பிரதிபலிப்பு அது. நூற்றுக்கணக்கான விண்ணப்பங்கள் வருகிறது. இப்போது நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களின் காரியாலயத்திற்கு எத்தனை ஆயிரக்கணக்கான, இலட்சக்கணக்கான விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கும் என்பதை நாம் இந்தச் சமயத்தில் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எங்களுக்கு அதனுடைய ஒரு பகுதியாவது வருகிறது. அவற்றை கவனித்துக் கொள்வதற்கு கொஞ்சம் விவரமான, ஒரு டைப் வேலை தெரிந்து இருக்கக் கூடிய, கடிதங்களை எழுதக் கூடிய, அதே மாதிரி அரசாங்கத்தினுடைய பல்வேறு இலாக்காக்களுக்கு விவரங்களை தெரிவிக்கக் கூடிய, ஒரு தந்தி கொடுக்கக் கூடிய, ஒரு டெலக்ஸ் மெசேஜ் கொடுக்கக் கூடிய இப்படிப்பட்ட பயிற்சி பெற்ற ஒரு நபரை எங்களுக்கு உதவியாளராக அதற்கு என்ன பெயரைப் போட்டாலும் சரி, அது அரசாங்கத்தினுடைய ஊழியராக இருக்க வேண்டும். அது இல்லையென்றால், அந்தப் பொறுப்பை எங்கள் தலையில் சுமத்துவதினால் நீங்கள் கொடுக்கின்ற சம்பளத்தினுடைய ஒரு நல்ல பகுதி போய்விடும் அதில். அந்தக் காரியத்தை இரண்டாவதாகச் செய்யவேண்டும்.

மூன்றாவதாக, சர்வீஸ் ஸ்டாம்பு ஏன் எம்.எல்.ஏ.க்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது? இப்போதுதான் ஒரு சாதாரண கடிதத்திற்குக் கூட ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டிய நிலைமை வந்தாகிவிட்டது. அதற்கு மேலே ரிஜிஸ்டர் தபாலுக்கு ரொம்ப ஜாஸ்தி. அது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதை விளக்க வேண்டிய தேவையில்லை. அதனால் சர்வீஸ் ஸ்டாம்பு உபயோகப்படுத்துவதற்கு ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை நிர்ணயித்து அந்த சர்வீஸ் ஸ்டாம்பு தருவதற்கு நீங்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, மெடிக்கல் ரீ-இம்பர்ஸ்மென்ட் கொடுக்கிறீர்கள். நாங்கள் எல்லாம் அனேகமாக மெடிக்கல் ரீ-இம்பர்ஸ்மென்ட் பக்கமே போனது கிடையாது. தொடர்ந்து நாங்கள் பல சிகிச்சைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறவர்கள். நான் சொல்வது வேறு ஒன்றுமில்லை. இந்தியன் மெடிசினாக இருக்கக் கூடிய ஆயுர்வேதிக், சித்தா இந்த மருந்துகளுக்கான ரிஜிஸ்டர்டு மெடிக்கல் பிராக்கிஷனர்களும், ரிஜிஸ்டர்டு ஆஸ்பத்திரிகளும் இருப்

1990 ஆகஸ்ட் 23]

[திரு. கே. ரமணி]

பதால், இந்திய மருத்துவ முறைகளையும் வைத்து, அவைகளில் வைத்தியம் செய்து கொள்பவர்களுக்கும், சரியான அத்தாட்சியோடு, அந்த வியாதிக்காட்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அதற்கான வவுச்சர்கள், பில்களை சட்டப்படி ப்ரடிபூஸ் பண்ணினால் அதையும் ஏற்றுக் கொண்டு அந்த மெடிக்கல் ரீ-மெம்பர்ஸ்மென்ட் செய்து தர வேண்டும். அது ஆங்கில முறை வைத்தியத்திற்கு மட்டும் என்ற நிலை இருக்கக் கூடாது என்பதையும் நான் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே பதிலுரையாக விளக்க உரை எதுவும் நிகழ்த்த வேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனென்றால் அடுத்து இலங்கைத் தமிழர் குறித்த தீர்மானம் ஒன்று இருக்கின்ற காரணத்தால் இதில் நான் விரிவாகப் பேச விரும்பவில்லை. ஏற்கெனவே இந்த அளையில் நம்முடைய சட்டமன்றத்தைப் பற்றி விவாதிக்கப்பட்ட மானியத்தில் உறுப்பினர்கள் பலரும் எழுப்பிய கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில் அன்றைக்கே அவையின் முன்னவர் கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் அரசின் சார்பில் தெரிவிக்கப்பட்ட பல சம்பள விகிதங்களுக்கான சட்டமுன்வடிவு இன்று சட்டமாக ஆகிறது என்பதே தவிர, வேறு ஒன்றும் இதில் புதுமை இல்லை. இதிலே ஒரேயொரு திருத்தம். அரசுக் கொறடாவையும் பேரவைத் துணைத் தலைவர், எதிர்க்கட்சித் தலைவர், அமைச்சகத்தின் பேரவைச் செயலாளர் ஆகியோருடைய வரிசையிலே இணைத்து அவர்களுக்கு உள்ள வசதியாய்ப்புகள், ஊதியம் இவைகள் தரப்படுவதற்கான திருத்தம் அரசின் சார்பில் தரப்பட்டிருக்கின்றது. முதலமைச்சர் உள்ளிட்ட அமைச்சர்களுக்கும், பேரவைத் தலைவருக்கும் வழங்கப்பட்ட சம்பளம் ரூ. 2,100 என்பதிலிருந்து ரூ. 3,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது. பேரவைத் துணைத் தலைவர், அமைச்சகத்தின் பேரவைச் செயலாளர் மற்றும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர், அரசுக் கொறடா ஆகியோருடைய சம்பளம் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,900 என்பதிலிருந்து ரூ. 2,700 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது.

11-20 மணி

உறுப்பினர்களுக்கு 600 ரூபாய் என்று இருந்தது, ஆயிரமாக உயர்த்தப்படுகின்றது. உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஈட்டுப் படி மாதம் ஒன்றுக்கு 700 ரூபாய் என்று இருந்தது, 800 ரூபாயாக உயர்த்தப்படுகின்றது. தொலைபேசிப் படி திங்கள் ஒன்றுக்கு 430 ரூபாய் என்பது 700 ரூபாயாக உயர்த்தப்படுகின்றது. எனவே இதுவரையில் 1,750 ரூபாய் என்ற அளவுக்குப் பெற்றுக் கொண்டிருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மாதம் 2,500 ரூபாய் வழங்கப்படுகின்றது என்ற ஒரு நிலையிலே இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றது.



[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 ஆகஸ்ட் 23]

எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு வீடு, கார், செக்யூரிட்டி, கன்மேன் போன்றவைகளெல்லாம் வழங்குவதற்கும் ஏற்கெனவே உத்தரவு இடப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே உறுப்பினர்கள் பேசும்போது உறுப்பினர்கள் உள்ளே வந்து கடமையை ஆற்ற வேண்டும், கையெழுத்து மாத்திரம் போட்டு விட்டுப் போகக் கூடாது என்ற கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது பற்றி சட்டமன்ற விதிகளை ஆராய்ந்து—சட்டமன்ற விதிகளை வகுக்கும்போது அந்த விதிகளுக்காக அமைக்கப்பட்ட குழு இதனை ஆலோசித்து முடிவு எடுத்து— அந்த விதியை அதிலே இணைக்க வேண்டும். அது பற்றி பரிசீலிக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால் ஒன்றை நான் இங்கே குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. ஜனநாயகத்திலே ஆளுங்கட்சியும் எதிர்க்கட்சியும் ஒரு நாணயத்தினுடைய இரண்டு பக்கங்கள் என்று சொல்வார்கள். எதிர்க்கட்சிக்கு உரிய மதிப்பினை ஆளும் கட்சி தருவதும், ஆளுங்கட்சிக்கு உரிய மதிப்பை எதிர்க்கட்சி தருவதும்— எவ்வளவு தான் காரசாரமான விவாதத்தை—கூடான பேச்சுக்கள் இருந்தாலும் கூட—அதிலே மனத்திற்குள் வெம்மை இல்லாமல் நாடு நலிவின்றி நடப்பதற்கான ஒரு ஒளி இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் ஜனநாயகத்தினுடைய இலக்கணம். எதிர்க்கட்சி என்பது—எண்ணிக்கையில் அதிகமாக உள்ள கட்சியை மாத்திரம் நான் குறிப்பிடவில்லை, எல்லாக் கட்சிகளும், தோழமைக் கட்சியாக இருந்தாலும்கூட—

“இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்  
கெடுப்பா ரிவானுங் கெடும்”

என்ற குறளுக்கு ஏற்ப, அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியவைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய பொறுப்பிலே உள்ள கட்சிகளாகத்தான் இருக்கின்றன. அந்த நிலையிலே பணியாற்றுகிற கட்சிகளை இங்கே நான் பாராட்டினாலும் கூட, பிரதான எதிர்க்கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் நேற்றையதினம் கூட சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களிடத்திலே கொடுத்து விட்டுப் போன தாளில்—ஆளும் கட்சியினுடைய தலைவனாக உங்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ள—முதலமைச்சராக இருக்கின்ற என்னைப் பற்றி படிப்பதற்கே கண் கூசக்கூடிய அளவுக்கு எழுதிக் கொடுத்து விட்டுப் போயிருக்கின்றார்கள். ஏதோ எதிர்க்கட்சியைப் பிளந்து அதன் மூலமாக என்னுடைய எதிர்க்கால வாழ்வை நான் சரிப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன் என்றும் ‘ஏய் கருணாநிதி, நீ ஆட்சிக்கு ஒரு கேடு’ என்பதைப்போல வாடா, போடா என்கிற வகையிலே எழுதிக் கொடுத்து விட்டுப் போயிருக்கின்றார்கள். இது எதிர்க்கட்சிக்கு உரிய இலக்கணம் அல்ல.

இங்கே மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்களின் திருவுருவப் படத்தினை, பெருந்தலைவர் காமராசர் அவர்களின் திருவுருவப் படத்தினை, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் திருவுருவப் படத்தினை மாட்டி வைத்திருக்கின்றோம். இங்கிருக்கிற எல்லாப் படங்களுக்கும் மேலாக உத்தமர் காந்தியடிகளுடைய படமும்

1990 ஆகஸ்ட் 23]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இருக்கிறது. அந்த வகையில் இந்த அவையிலே நாம் பரிமாறிக் கொள்கின்ற வார்த்தைகளிலே கண்ணியம் இருக்க வேண்டும். நாம் ஆற்ற வேண்டிய கடமையைப் பொறுத்து இடையிலே கடுமையான வார்த்தைகள் வந்தாலும் கூட—கடமைக்கும் கடுமைக்கும் இடையிலே பெரிய வித்தியாசம் ஒன்றுமில்லை. ஒரு எழுத்துதான் வித்தியாசம்—அந்தக் கடமைக்காக சில நேரங்களில் கடுமை தேவைப்படுகிறது என்பதை உணர்ந்து அதற்குப் பிறகு தோழமையோடு பழகக் கூடிய ஒரு பண்பை, அரசியல் நாகரிகத்தை நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

எதிர்க்கட்சியைப் பிளக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணம் எனக்கு என்றைக்கும் இல்லை. அவர்களே அவர்களுக்குள்ளே இருப்பவர்களை நீக்கிக்கொண்டு அவர்களே இரண்டாகப் பிரிந்து போய், இதற்கு எல்லாம் காரணம் முதலமைச்சர்தான், கருணாநிதிதான் என்று கூறுவது சரியல்ல. ஆளும் கட்சியின் சார்பாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவைக்கு இன்றைக்கு நடுநிலையாக இருந்து தீர்ப்பு வழங்குகிற அவைத் தலைவராகிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே கூட அன்றைக்கு திருக்குறளில் 'உட்பகை கூடாது' என்கிற அந்தக் குறளோடுதான் இந்த அவையைத் தொடங்கினார்கள். அதே உணர்வோடுதான் நானும் இருக்கிறேனே அல்லாமல் யாருக்கும் விரோதமாகச் செயல்பட்டு கட்சியைப் பிளக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் யாருக்கும் கிடையாது. ஏனென்றால் இந்த அவையிலே பிரதான எதிர்க்கட்சியாக அ.தி.மு.க. இருக்கிற காரணத்தால் அதைப்பற்றி நான் இந்த அவையிலே சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது என்பதையும் எடுத்துக்கறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே இந்த சம்பள விகிதங்களின் உயர்வை இந்த அவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-25 மணி

திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்போது அன்றைக்கு விஜயராகவன் எடுத்துச் சொன்ன கருத்தை இந்த அரசு மனதிலே பதிய வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அவைகள் எல்லாம் இந்த நேரத்திலே விவாதிக்கப்பட வேண்டியவைகள் அல்ல; சட்டமன்றத்தைப் பற்றியோ அல்லது வேறு பல திட்டங்களைப் பற்றியோ நிதிநிலை அறிக்கையிலே பேசும் போது விவாதிக்கப்பட வேண்டிய கருத்துக்கள். அதனால் இன்றைக்கு நான் அவைகளை அலட்சியப்படுத்திவிட்டேன் என்று எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்பதையும் எடுத்துக் காட்டி, சீனி வாசன் அவர்கள் சொன்னார்கள், ஒரு ஊராட்சி மன்றத் தலைவருக்கு, ஒன்றியத் தலைவருக்கு இருக்கின்ற அதிகாரம் கூட எம். எல். ஏ.க்களுக்கு இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய நாட்டில் எம்.எல்.ஏக்கள் என்றால் எம்.பி.க்கள் என்றால் அப்படி பழகிவிட்டோம். உண்மையிலேயே ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள்தான், ஒன்றியத் தலைவர்கள்தான்



[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 ஆகஸ்ட் 23]

மக்களோடு இணைந்து அவர்களுக்குத் தேவையான பணிகளை, சேவைகளை, திட்டங்களை, வளர்ச்சிக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியவர்கள். ஆனால் நம்முடைய நாட்டில் எப்படி பழகி விட்டோம் என்றால் சட்டமன்றத்திற்கு வருவது சட்டங்களை இயற்றுவதற்காக, நாட்டுக்குத் தேவையான சட்டங்களைப் பற்றி ஆராய்வதற்காக, அவைகளைப் பெரும்பான்மையாக இருந்து நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதற்காகத்தான் சட்டமன்றம் இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே ஒரு எம். எல். ஏ., எம்.பி. ஆனால் தொகுதிக்கு எத்தனை முறை வந்தாய் என்று கேட்கின்ற அளவிற்கு ஒரு பழக்கத்தை உண்டாக்கிவிட்ட காரணத்தால் ஒரு ஒன்றியத் தலைவருக்கு இருப்பதைப் போன்ற அதிகாரங்கள் எம்.எல்.ஏ. க்களுக்கும் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகின்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. அது சரியா, தவறா என்ற விவாதத்திற்குள் செல்ல நான் விரும்பவில்லை. அப்படி ஒரு நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலைக்கு ஏற்ப சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்னென்ன உதவிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமோ அவைகளை எல்லாம் தொடர்ந்து பரிசீலித்து அடுத்தடுத்து வருகின்ற இதுபோன்ற பிரச்சினைகள் ஆராயப்படும்போது இயன்றதை இந்த அரசு செய்யும் என்பதை உறுதியாகத் தெரிவித்து இந்த சட்டமுன்வடிவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 40/1990) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 4 முடிய பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 5.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 5 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெறவேண்டும்.”

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன்;

1990 ஆகஸ்ட் 23] [ டாக்டர் மு. கருணாநிதி ]

For clause 5, substitute the following clause, namely:—

“5. *Amendment of section 6-A.*—In section 6-A of the principal Act,—

(1) in sub-section (1), for the expression “one thousand and nine hundred rupees per mensem” the expression “two thousand and seven hundred rupees per mensem” shall be substituted

(2) in sub-section (2).—

(i) for the expression “in addition to the salary to which he is entitled under section 11” the expression “a salary of two thousand and seven hundred rupees per mensem” shall be substituted

(ii) the following proviso shall be added, namely:—

“Provided that clause (a) of sub-section (1) of section 12 shall not apply to the holder of the office mentioned in this sub-section.”

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 5 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று பிரிவு 5 நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 5 திருத்தப்பெற்றபடி பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு-6,

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 6 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெறவேண்டும்.”



[1990 ஆகஸ்ட் 23]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன்;

In clause 6, for sub-clause (2), *substitute* the following sub-clause, namely :—

“(2) in sub-section (1-A), for the expression “and 6 and in sub-section (1) of section 6-A shall be entitled to receive a compensatory allowance of seven hundred rupees per mensem”, the expression “6 and 6-A shall be entitled to receive a compensatory allowance of eight hundred rupees per mensem” shall be substituted.”

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 6 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, பிரிவு 6 நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 6, திருத்தப்பெற்றபடி, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 7 மற்றும் 8 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்!

“1990 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 40/1990) திருத்தப்பெற்றபடி நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு திருத்தப்பெற்றபடி நிறைவேற்றப்பெற்றது.